

4. neděle velikonoční

Liturgické texty

1. čtení: Sk 4,8-12

Žalm 118,1+8-9.21-23.26+28-29

2. čtení: 1 Jan 3,1-2

Evangelium: Jan 10,11-18

Neboť pod nebem není lidem dáno žádné jiné jméno, v němž bychom mohli dojít spásy.

Pán Ježíš je Dobrý Pastýř, který provádí své ovce údolím stínu smrti:

Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.

Dopřává mi odpočívát na travnatých nivách, vodí mě na klidná místa u vod, naživu mě udržuje, stezkou spravedlnosti mě vede pro své jméno.

I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát ničeho zlého, vždyť se mnou jsi ty.

Tvoje berla a tvá hůl mě potěšují.

Prostíráš mi stůl před zraky protivníků, hlavu mi olejem potíráš, kalich mi po okraj plníš.

Ano, dobrota a milosrdenství provázet mě budou všemi dny mého žití.

Do Hospodinova domu se budu vracet do nejdelších časů. (Žalm 22).

Svatý Petr svědčí před Veleradou: On je ten, kterého jste vy ukřižovali (prošel údolím stínu smrti), ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých. A s ním i jeho ovce. K tomu svatý Pavel: "Protože jste byli vzkříšeni s Kristem, hleďte to, co je nad vámi, kde Kristus sedí na pravici Boží. K tomu směřujte, a ne k pozemským věcem. Zemřeli jste a váš život je skryt spolu s Kristem v Bohu." (Kol 3, 1-3). A svatý Jan nás v dnešním druhém čtení ujišťuje: "Milovaní, už teď jsme Boží děti. Ale čím budeme, není ještě zřejmé. Víme však, že až on se ukáže, budeme mu podobní, a proto ho budeme vidět tak, jak je." (1 Jan 3,2).

Tím, že prošel jako obětní beránek branou smrti, provedl nás touto branou "na volné pastviny". Zatím se nám to nezdá, žijeme tady na zemi jako ve stínu smrti, nebo jako na poušti. Ale to je jen zdání. Svatý Petr před Veleradou jasně prohlašuje, že uzdravení člověka, od narození chromého, se událo z moci Ježíšovy. Byl uzdraven samotným Ježíšem. Ježíšova moc tedy působí "z druhé strany" zpět do našeho světa. Prošel branou smrti, ale ta se za ním s třeskem nezavřela. Odešel do nebe k Otci, ale zároveň je pořád ve spojení se svými ovce. Postupně nás vede na dobrou pastvu. "Proto mě Otec miluje, že dávám svůj život, a zase ho přijmu nazpátek. Nikdo mi ho nemůže vzít, ale já ho dávám sám od sebe. Mám moc (život) dát a mám moc ho zase přijmout." (Jan 10, 18).

Dobrota Pastýře se nezaměřuje pouze na vedení ovčí sem tam po tomto světě, protože tady není žádná trvalá dobrá pastva. Záleží mu na tom, abychom došli až na místo, kde si budeme moci odpočinout.

Pojďte, zaplesejme Hospodinu, oslavujme hlaholem skálu své spásy, vstupme před jeho tvář s díkůvzdáním, oslavujme ho hlaholem žalmů!

Hospodin je velký Bůh, je velký Král nad všemi bohy.

On má v svých rukou hlubiny země, temena hor patří jemu.

Jeho je moře, on sám je učinil, souš vytvořily jeho ruce.

Přistupte, klaňme se, klekněme, skloňme kolena před Hospodinem, který nás učinil.

*On je náš Bůh, my lid, jež on pase, ovce, jež vodí svou rukou.
Uslyšíte-li dnes jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce jako při sváru v Meribě, jako v den pokušení
na poušti v Masse, kde mě vaši otcové pokoušeli, kde mě chtěli zkoušet, i když viděli mé činy.
Po čtyřicet let mi bylo na obtíž to pokolení. Řekl jsem si: Je to lid bloudící srdcem, k mým
cestám se nezná.
Proto jsem se v hněvu zapřisáhl: Nevejdou do mého odpočínutí! (Žalm 95).*

Nebuďme tedy zatvrzelí jako Izraelité na poušti. Máme vynikajícího průvodce a pastýře, který za nás dal život. Spolehněme se na něj celým srdcem. Nechme jeho moc v sobě působit. Je v nebi, ale zároveň také reálně a skutečně před námi na oltáři v hostii a kalichu se svým božstvím i lidstvím, duší i tělem. A dovoluje nám, abychom ho přijímali jako závdavek dobré pastvy - nebe - do kterého nás vede.

P. Karel